

VIDUL MEDIATIC ȘI ASCENSIUNEA NARAȚIUNILOR DE EXTREMĂ DREAPTA ÎN ROMÂNIA

ROMANA PUIULEȚ

Universitatea de Vest Timișoara

puiulet.elena81@e-uvt.ro

ORCID: 0009-0006-8061-6930

DOI: 10.2478/saec-2025-0005

Title: Silent Media and the Prevalence of Far-Right Narratives

Abstract: This paper explores the interconnections between media coverage, the emergence of green capitalism, and the amplification of far-right populist narratives in Romania. The research is based on an interdependent case study that is part of a broader doctoral project on the role of the media in shaping public perceptions of the Green Deal. The study investigates how both mainstream and populist media in Romania address controversial aspects of the ecological transition, and how far-right actors have exploited existing media vulnerabilities. It highlights the lack of media critical scrutiny toward green business projects and the prevalence of optimistic or PR-driven narratives. Drawing on agenda-setting theory, framing theory, and populist sovereignty theory, the research examines how political actors use alternative media ecosystems to frame environmental policies as threats to national sovereignty, often employing conspiratorial or alarmist rhetoric. Based on a content analysis of a corpus of 150 articles and fifteen structured interviews with journalists, the current research explores how journalistic vulnerabilities, such as editorial pressure, limited resources, or lack of specialization have contributed to the amplification of these narratives. The findings emphasize the urgent need to support critical, evidence-based media practices as a means of countering disinformation and ensuring a socially just ecological transformation.

Keywords: *green transition; media silence; populist narratives; environmental journalism; agenda-setting;*

Introducere

Criza climatică și tranziția ecologică echitabilă au devenit teme majore pe agenda internațională, însă în România ele continuă să fie abordate în mod fragmentar în mass-media. De cele mai multe ori, tranziția energetică este prezentată într-o lumină optimistă, ca un proces inevitabil și benefic, ceea ce reduce vizibilitatea incertitudinilor și a tensiunilor sociale sau economice pe care acest proces le presupune (Gavriș & Popescu, 2024). În realitate, în spatele acestui cadru pozitiv se ascund provocări serioase, greu de reflectat jurnalistic într-un context marcat de presiuni economice, ingerințe politice, precaritate financiară și acces limitat la informații publice (European Endowment for Democracy & Friedrich Naumann

Foundation, 2024). Studiile recente din comunicarea ecologică arată că, în Portugalia, presa a încurajat o viziune naționalistă asupra tranziției energetice, transformând energia regenerabilă într-un simbol al mândriei naționale. Deși aparent benignă, o astfel de narațiune poate susține discursuri izolaționiste promovate de partidele de extremă dreaptă (Valqueresma et al., 2024). Pe de altă parte, cercetările despre populism (Krämer, 2017) arată că mass-media poate contribui, chiar și involuntar, la întărirea discursurilor populiste atunci când preia nemulțumirile legitime într-un registru critic, dar lipsit de context. În astfel de cazuri, criticile tind să fie prezentate într-o formă alarmistă sau conflictuală, ceea ce alimentează narațiunea despre o luptă între ‘elitele corupte’ și ‘poporul trădat’.

Aceste cercetări au investigat, în mare parte, modul în care mass-media reflectă discursul ecologic, dar mai puțin au analizat vidul mediatic lăsat în urma lipsei de acoperire riguroasă. Conform teoriei agendei-setting (McCombs & Shaw, 1972), ceea ce nu este adus în atenția publicului de către presă rămâne, cel mai probabil, ignorat. Iar în lipsa unor surse credibile și documentate, comunitățile afectate de tranziția verde caută explicații alternative. Studiul lui Okonkwo & Okonkwo (2024), de exemplu, arată că în America de Nord, grupurile indigene au apelat la rețelele sociale pentru a-și spune propria poveste despre justiția de mediu, drepturi funciare sau conservare culturală, compensând lipsa de interes din partea presei tradiționale. În România, teme precum defrișările ilegale, poluarea industrială sau gestionarea deșeurilor atrag periodic atenția publicului, dar tranziția verde este deseori tratată superficial, fie în cheie alarmistă, fie printr-o retorică festivă, lipsită de contextul social și economic real (Corbett & Durfee, 2004). În paralel, partidele extremiste au umplut acest gol informațional: în campania electorală din 2024, AUR (Alianța pentru Unirea Românilor) a reușit să articuleze un discurs suveranist axat pe protejarea resurselor, agriculturii și pădurilor, punând sub semnul întrebării intențiile politicilor climatice europene (Mihai & Ungureanu, 2024).

Lucrarea de față își propune să investigheze dacă și în ce măsură populații de dreapta din România profită de acest vid mediatic pentru a răspândi dezinformări și narațiuni conspiraționiste legate de Green Deal. Concret, este analizată relația dintre subraportarea temelor de mediu și ascensiunea populismului, precum și potențialul jurnalismului profesionist de a oferi un cadru echilibrat și documentat în care tranziția verde să fie discutată cu rigoare. Dacă în locul titlurilor simplificate precum „România investește în energia verde” ar exista o acoperire contextualizată și echilibrată (Rögener & Wormer, 2017), este posibil ca percepția publică asupra Green Deal să fie mai nuanțată și mai puțin vulnerabilă la manipulare. Interpretarea datelor s-a realizat din prisma teoriilor existente: teoria cadrului mediatic (Entman, 1993), teoria agendei-setting (McCombs & Shaw, 1972), teoria suveranismului populist (Mudde, C. 2004), teoria „eco-imperialismului” sau a ecologismului strategic (Vela Almeida et al, 2023).

Obiectivele cercetării sunt investigarea relației dintre subraportarea problemelor de mediu și resurse naturale și ascensiunea narațiunilor de extremă dreaptă în România. Cercetarea se concentrează pe mecanismele prin care lipsa unei presei critice și bine documentate pe subiecte ce țin de resurse sau mediu creează un

spațiu favorabil pentru răspândirea dezinformării și a narațiunilor conspiraționiste, în special în rândul grupurilor vulnerabile și al comunităților afectate economic de tranziția verde. Obiectivul secundar este evaluarea unui jurnalism profesionist, critic și bazat pe dovezi de a contracara populismul de extremă dreaptă și de a sprijini tranziția verde echitabilă. Cercetarea își propune să identifice practicile jurnalistice eficiente, impactul acestora asupra percepției publice și strategiile prin care mass-media poate deveni un factor de echilibru în dezbaterile despre politicile de mediu. Întrebările de cercetare sunt următoarele: (1) Cum contribuie subraportarea problemelor de mediu și a celor legate de resurse naturale în mass-media din România la răspândirea narațiunilor de extremă dreapta? și (2) Ce rol poate avea jurnalismul profesionist și de investigație în contracararea narațiunilor populiste de extremă dreapta legate de tranziția verde?

Metode de cercetare

Cercetarea s-a bazat pe două metode principale: analiza de conținut și interviul structurat. Analiza media a urmărit modul în care problemele de mediu sunt reflectate în mass-media românească, cu accent pe temele dominante, narațiunile utilizate, actorii implicați și frecvența cu care apar aceste subiecte în presă. Pe de altă parte, interviurile structurate au explorat factorii care influențează expunerea sau subexpunerea acestor probleme în mass-media, procesul de selecție a subiectelor, motivațiile jurnaliștilor, cenzura și nivelul de interes manifestat față de aceste teme.

Pentru analiza de conținut, am lucrat cu un eșantion de 150 de articole apărute între decembrie 2022 și decembrie 2024. Scopul a fost să înțelegem cum este percepută tranziția verde în România, care sunt vocile dominante în spațiul public și în ce fel golurile lăsate de presa tradițională sunt umplute de grupările populiste. Articolele au fost selectate pe baza unor cuvinte-cheie precum „tranziție verde”, „Green Deal”, „energie regenerabilă”, „schimbări climatice”, „decarbonizare” sau „neutralitate climatică”. În paralel, am urmărit și expresiile specifice discursului naționalist-populist, cum ar fi „România colonie verde”, „Bruxelles dictează” sau „Agenda globalistă”. Corpusul a inclus publicații mainstream: Adevărul, Libertatea, ȘtiriPeSurse, PressOne și televiziuni cu audiență largă precum Digi24, PRO TV și România TV, pentru a surprinde modul în care presa generalistă abordează aceste teme. Totodată, am analizat și surse asociate cu discursuri naționaliste sau conspiraționiste, precum ActiveNews, Flux24, Gandeste.org pentru a observa narațiunile alternative și modul în care acestea încadrează politicile de mediu. Interpretarea datelor a permis clasificarea narațiunilor despre tranziția verde în patru tipare dominante: triumfalist (ex. „*România, lider în energia verde*”, asociat cu teoria agendei-setting- McCombs & Shaw, 1972), alarmist (ex. „*Green Deal ne va falimenta*”, specific populismului suveranist- Mudde, C., 2004), critic-investigativ (ex. „*Cum sunt cheltuiți banii europeni pentru tranziția verde*”, ancorat în teoria cadrului mediatic- Entman, 1993) și în principiile jurnalismului contextualizat- (Rögener & Wormer, 2017) și conspiraționist (ex. „*Green Deal, un plan globalist pentru control economic*”, reflectând retorica populistă și teoriile conspirației).

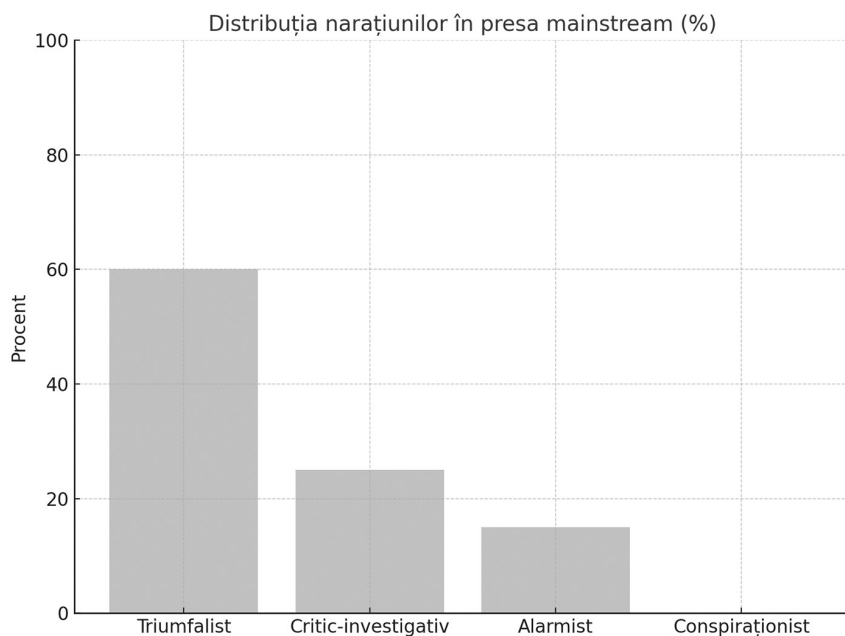
Interviurile au fost realizate prin e-mail, într-un interval de două săptămâni, în iunie 2025, după obținerea consimțământului informat din partea participanților. Ghidul de întrebări a fost structurat tematic, conform recomandărilor metodologice din literatura de specialitate (Chelcea, 2001). Înainte de începerea procesului de colectare a datelor, proiectul de cercetare a primit avizul etic numărul 17996/13.03.2025, emis de Consiliul Științific al Cercetării și Creației Universitare din cadrul Universității de Vest din Timișoara. Au fost selectați cincisprezece jurnaliști cu experiență în domeniul mediului și al resurselor naturale, provenind din 15 județe ale României care se confruntă cu provocări semnificative de mediu. Selecția a fost realizată atât în funcție de experiența profesională a participanților, cât și de regiunea din care provin. Toți cei 15 jurnaliști sunt profesioniști seniori, iar jumătate dintre ei ocupă funcții de coordonare editorială în cadrul redacțiilor locale, ceea ce le oferă o înțelegere mai profundă asupra dinamicii deciziilor redacționale privind subiectele ecologice. Interviurile au inclus întrebări despre: presiuni editoriale și economice asupra jurnaliștilor care scriu despre mediu, accesul la resurse și informații pentru investigații jurnalistice legate de tranziția verde, interesul publicului față de problemele de mediu și modul în care acesta influențează prioritățile redacțiilor și percepția jurnaliștilor asupra efectelor unei acoperiri mediatice slabe asupra înțelegerii Green Deal-ului și a altor politici de tranziție ecologică.

Rezultate și discuții

Analiza celor 150 de articole de presă arată că tranziția verde este reflectată de presa mainstream din România mai ales într-o notă optimistă și tehnocrată. În jur de 60 % dintre articole se încadrează în acest registru, preluând fidel comunicatele oficiale, fără să aducă un plus de context sau vreo perspectivă critică. De exemplu, publicații precum Digi24, ȘtiriPeSurse sau România TV titrează frecvent: „România are 10 premiere europene în sectorul gazelor” (Digi24, 2023) sau „Investiție de 3 miliarde de euro în tranziția energetică” (Stan, 2024), dând cuvântul aproape exclusiv autorităților: premierul Ciolacu, miniștrii Energiei, precum Virgil Daniel Popescu și Sebastian Burduja, sau oficiali ai Comisiei Europene. Această predominanță a surselor oficiale reflectă ceea ce Entman, (1993) numea „framing prin selecție”, în care aspectele controversate sau problematice sunt pur și simplu evitate. Doar un sfert dintre articole adoptă un ton critic și investigativ. Aici se remarcă presa independentă, precum PressOne, care aduce în atenție blocajele din proiectele comunităților de energie, lipsa de investiții în infrastructura electrică sau miturile despre regenerabile. De pildă, un articol semnalează: „Doar 13 % din liniile de înaltă tensiune sunt noi, restul sunt proiectate de ingineri din perioada interbelică” (Lazăr & Popa, 2024).

Acest tip de jurnalism respectă principiile propuse de Rögner & Wormer (2017), potrivit cărora o presă de calitate pe teme de mediu trebuie să combine date, context și impact social. Pe de altă parte, 15 % dintre materialele analizate folosesc un cadru alarmist, mai ales când vine vorba despre costurile tranziției. Libertatea, de exemplu, relatează despre comunități miniere din Gorj, unde po-

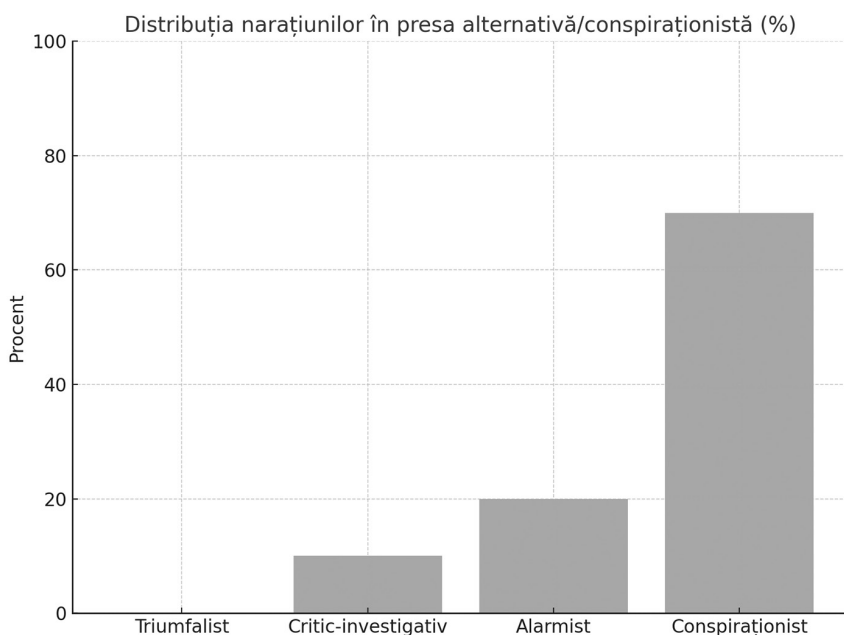
liticile de decarbonizare sunt percepute ca o amenințare la adresa traiului local: „Sunt povești nemuritoare. Nu credem că o să ne dea cineva locuri de muncă mai bune decât mina” (Șerban, 2022). Alte articole atrag atenția asupra dificultăților sociale: „37 % dintre gospodării au dificultăți cu plata facturilor” (Ionașcu, 2024), semnalând o ruptură între discursul politic și realitatea din teren. Corbett & Durfee (2004) numesc acest decalaj „disonanță narativă”.

La polul opus, articolele din surse populiste și conspiraționiste precum ActiveNews, Gandeste.org sau Flux24 se înscriu aproape în totalitate (90 %) în registrul conspiraționist sau alarmist. Green Deal-ul apare descris ca o amenințare la adresa suveranității, o impunere externă care sabotează agricultura sau resursele României. Titluri precum „Noul guvern polonez stă drept în fața Bruxelles-ului în Green Deal” (Flux24, 2024), „Marea cacealma a schimbărilor climatice” (ActiveNews, 2024) sau „Agenda Globaliștilor” (Onciu., 2023) ilustrează teme recurente în presa conspiraționistă, precum sacrificarea intereselor naționale, amenințările la adresa agriculturii, controlul asupra resurselor energetice și pierderea suveranității. Spre deosebire de presa mainstream, care tinde să prezinte tranziția verde într-un ton triumfalist și tehnocratic, presa conspiraționistă abordează subiecte încărcate emoțional, cu tentă naționalistă. Aici, protestele fermierilor sunt descrise ca reacții firești împotriva politicilor Green Deal, iar Uniunea Europeană este acuzată că „a cerut inundații pe 400.000 de hectare” (Abraheam, 2023) sau că apără interesele Ucrainei în defavoarea agricultorilor europeni (Marcu, 2024).

Presa conspiraționistă îi citează frecvent pe Cristian Terheș, europarlamentar PNȚCD, prezentat ca un avertizor al „neomarxismului UE” și un critic al Ursulei

von der Leyen (Flux24, 2022), iar Viktor Orbán, elogiât pentru critica adusă SUA și UE, este prezentat drept o voce a suveranismului. (Iacob, 2022) Aceste discursuri se încadrează în observațiile lui Mudde, C. & Rovira Kaltwasser (2017) despre modul în care populismul de dreapta reinterpretează politicile internaționale printr-o lentilă naționalist-identitară.

Interviurile confirmă că acest vid mediatic nu e doar perceput, ci este resimțit în redacții. 86,7 % dintre jurnaliștii intervievați susțin că liderii populiști au preluat discursul despre tranziția verde și l-au transformat într-un instrument politic: „Populiștii au descoperit Green Deal-ul, dar nu ca să-l aplice, ci ca să-l facă vinovat de toate. Practic, dacă mâine plouă prea mult sau nu plouă deloc, e vina panourilor solare.” Mai mulți jurnaliști au mărturisit că evită subiectele tehnice de teamă să nu greșescă, dar și pentru că informațiile care vin de la autorități sunt ambigue sau chiar contradictorii: „Unele subiecte sunt greu de înțeles, și atunci renunțăm.” Această ezitare a presei tradiționale de a trata în profunzime teme complexe are consecințe vizibile. Investigația RISE Project *Cerealele negre din Ucraina* (Puiulet, Loginova & Shedrofsky, 2023) a documentat felul în care cantități mari de cereale ucrainene au pătruns fraudulos pe piața românească, pe fondul unei complicități administrative, a lipsei de control vamal și cu sprijinul unor rețele de crimă organizată. Ancheta a oferit dovezi în sprijinul nemulțumirilor exprimate de fermieri, care, de luni de zile, avertizau că sunt afectați de o concurență neloială ce le-a destabilizat veniturile. În absența unei acoperiri jurnalistice constante și bine contextualizate, acest subiect a fost rapid deturnat de presa conșpiraționistă, unde a devenit simbolul „trădării intereselor naționale”, fiind asociat cu acuze la adre-

sa Green Deal-ului și cu o retorică tot mai agresivă împotriva Ucrainei (Marcu, 2024). Un studiu realizat de Sălcudean (2024), despre modul în care presa românească a reflectat protestele fermierilor izbucnite după începerea invaziei Rusiei în Ucraina, arată cum presa mainstream, în loc să reflecte complexitatea cauzelor sociale și economice care au dus la proteste, a ales adesea o abordare simplificatoare, centrată pe vocile oficiale. De exemplu, în cazul Digi24, unul dintre cele mai vizualizate site-uri de știri din România, peste jumătate dintre articolele despre proteste s-au bazat aproape exclusiv pe declarațiile autorităților: miniștri, primari, reprezentanți guvernamentali. Fermierii, în schimb, au apărut mai rar în prim-plan, iar atunci când au fost citați, revendicările lor au fost deseori prezentate într-o lumină nefavorabilă, ca fiind nejustificate sau riscante pentru angajamentele României față de Uniunea Europeană.

În acest sens, funcția de agendă-setting a mass-mediei (McCombs & Shaw, 1972) este compromisă, permițând surselor alternative să umple acest gol cu interpretări simplificatoare, dar emoțional atractive. În fața acestor provocări, jurnaliștii intervievați indică trei priorități: formare profesională (60 %), finanțare independentă (40 %) și o comunicare instituțională mai clară (27 %). Nevoia de traininguri e resimțită acut mai ales în presa locală: „Noi, cei din presa locală, nu prea știm care sunt elementele-cheie din politicile de mediu care se tot adoptă.” Jurnaliștii cer și susținere pentru colaborări transfrontaliere sau cu ONG-uri de mediu și muncă de teren.

Comunicarea deficitară a autorităților este un obstacol major, în special într-un domeniu atât de tehnic, unde lipsa unui efort colectiv de explicare generează confuzie, nu claritate. Mai mult de jumătate dintre jurnaliști, semnalează existența unor presiuni editoriale sau economice care limitează tratarea critică a subiectelor ecologice. Investigațiile despre defrișări, fonduri europene sau afaceri cu eticheta verde sunt uneori amânate, minimalizate sau evitate. „Interesele economice și legăturile politice sunt deseori prea sensibile pentru a fi tratate frontal, mai ales dacă afectează advertiseri importanți”. Mai mulți dintre jurnaliștii intervievați au observat că temele legate de tranziția verde au ajuns să fie strâns legate de interese politice și economice, iar această suprapunere generează reticență în redacții, unde subiectele sunt abordate cu prudență sau chiar evitate. Această imagine este confirmată și de studiile recente. Raportul European Endowment for Democracy & Friedrich Naumann Foundation, din 2024 arată că presa românească se confruntă cu o lipsă acută de resurse, cu presiuni politice și cu un nivel scăzut de încredere din partea publicului. În lipsa unui cadru analitic solid, media ajunge să creeze mai multă confuzie decât să aducă lămuriri. În acest peisaj, prinde tot mai mult contur ceea ce Vela Almeida et al. (2023) numesc „eco-imperialism simbolic”, adică percepția că politicile ecologice nu sunt rezultatul unui dialog echitabil, ci instrumente de control impuse de la centru asupra regiunilor periferice.

Concluzii și limitări

Această cercetare scoate la iveală un gol vizibil în peisajul media românesc când vine vorba despre tranziția verde. Lipsa unei prese critice, bine documen-

tate și conectate la realitățile comunităților face ca subiecte importante legate de mediu să fie adesea tratate superficial, în tonuri triumfaliste sau strict tehnocrate, fără să fie analizate în profunzime implicațiile sociale și economice. În lipsa acestor explicații, mesajele alarmiste și teoriile conspirației reușesc să umple golul informațional, oferind publicului povești simple și convingătoare despre „vinovați” și „pericole ascunse”. Astfel de narațiuni prind mai ales în rândul celor vulnerabili, care resimt direct costurile tranziției și nu găsesc răspunsuri clare în presa tradițională.

Jurnaliștii intervievați confirmă acest blocaj: vorbesc despre presiuni editoriale, lipsă de resurse și frica de a greși atunci când tratează subiecte tehnice sau sensibile. Din cauza acestor obstacole, investigațiile profunde lipsesc, iar teme precum transformarea terenurilor agricole în parcuri fotovoltaice sau accesul inechitabil la fonduri europene sunt adesea evitate. În acest context, mesajele partidelor populiste, precum AUR, SOS sau lideri precum Cristian Terheș, ajung să domine discursul, prezentând tranziția ecologică ca o amenințare la adresa suveranității naționale.

Pentru ca aceste provocări să fie înțelese și asumate de societate, avem nevoie de un jurnalism atent, bine sprijinit și profund ancorat în viața comunităților, un jurnalism care nu doar informează, ci ascultă, întreabă și traduce complexitatea tranziției ecologice în povești relevante pentru oameni. Doar așa presa își poate recâștiga rolul de spațiu democratic și sursă de încredere. Cercetarea are limite: dimensiunea relativ restrânsă a eșantionului și caracterul calitativ al analizei pot limita gradul de generalizare. Nu au fost incluse în studiu dimensiuni importante precum impactul psihologic al mesajelor media sau influența rețelelor sociale și a discursurilor directe ale liderilor populiști. În viitor, ar fi util ca cercetările să exploreze modul în care aceste mesaje sunt recepționate de diverse categorii de public, în funcție de nivelul de educație, veniturile sau accesul la informații, și să analizeze mai atent ecosistemele media alternative, unde mesajele conspiraționiste și eurosceptice se răspândesc cu mare viteză.

Bibliografie / Bibliography:

Abraheam, (2023). “Revolta fermierilor din Polonia. Uniunea Europeană le-a cerut să inunde 400.000 de hectare agricole ca parte a proiectului Green Deal de refacere a naturii” [The Revolt of Polish Farmers. The European Union Asked Them to Flood 400,000 Hectares of Agricultural Land as Part of the Green Deal Nature Restoration Project]. <https://www.activenews.ro/stiri/Revolta-fermierilor-din-Polonia-Uniunea-Europeana-le-a-cerut-sa-inunde-400.000-de-hectare-agricole-ca-parte-a-proiectului-Green-Deal-de-refacere-a-naturii-179842>.

ActiveNews, (2024). “MAREA CACEALMĂ A SCHIMBĂRILOR CLIMATICE. Inventatorul român, inginer chimist Radu Radu, face demonstrația, exclusiv pentru ActiveNews” [The Great Climate Change Scam. Romanian Inventor and Chemical Engineer Radu Radu Demonstrates It Exclusively for ActiveNews]. <https://www.activenews.ro/covid-era-covid-si-marea-resetare-the-great-reset/>

MAREA-CACEALMA-A-SCHIMBARILOR-CLIMATICE.-Inventatorul-roman-inginer-chimist-Radu-Radu-face-demonstratia-exclusiv-pentru-ActiveNews-187447.

Almeida, D. V., Kolinjivadi, V., Ferrando, T., Roy, B., Herrera, H., Gonçalves, M. V., & Van Hecken, G. (2023). The “greening” of empire: The European Green Deal as the EU first agenda. *Political Geography*, 105, 102925.

Braun, V., & Clarke, V. (2006). Using thematic analysis in psychology. *Qualitative Research in Psychology*, 3(2), 77–101.

Chelcea, S. (2001). *Tehnici de cercetare sociologică*. SNSPA.

Corbett, J. B., & Durfee, J. L. (2004). Testing public (un)certainly of science: Media representations of global warming. *Science Communication*, 26(2), 129–151. <https://doi.org/10.1177/1075547004270234>

Digi24, (2023). “Burduja: România are cel puțin 10 premiere europene în sectorul gazelor. Proiectul Neptun Deep e fabulos” [Burduja: Romania Has at Least 10 European Firsts in the Gas Sector. The Neptun Deep Project Is Fabulous]. <https://www.digi24.ro/stiri/economie/energie/burduja-romania-are-cel-putin-10-premiere-europene-in-sectorul-gazelor-proiectul-neptun-deep-e-fabulos-2570397>.

Entman, R. M. (1993). Framing: Toward clarification of a fractured paradigm. *Journal of Communication*, 43(4), 51–58. <https://doi.org/10.1111/j.1460-2466.1993.tb01304.x>

European Endowment for Democracy & Friedrich Naumann Foundation for Freedom. (2024). *The state of mass media in Romania: Challenges, pressures, and public trust*. Brussels: EED & FNF.

Flux24, (2022). “Europarlamentarul Terheș dezvăluie un document bombă despre ministrul Energiei, Virgil Popescu: a subminat sectorul energetic al României, conducând la distrugerea economiei românești și sărăcirea populației” [MEP Terheș Reveals Bombshell Document about Energy Minister Virgil Popescu: Undermined Romania’s Energy Sector, Leading to the Country’s Economic Collapse and Population’s Impoverishment]. <https://flux24.ro/europarlamentarul-terhes-dezvaluie-un-document-bomba-despre-ministrul-energiei-virgil-popescu-a-subminat-sectorul-energetic-al-romaniei-conducand-la-distrugerea-economiei-romanesti-si-saracirea/>

Flux24, (2024). “Noul guvern polonez stă drept în fața Bruxelles-ului în Green Deal” [The New Polish Government Stands Firm against Brussels on the Green Deal]. <https://flux24.ro/noul-guvern-polonez-sta-drepti-in-fata-bruxelles-ului-in-green-deal/>

Gavriș, A., & Popescu, C. (2024). Encounters of hesitant politics and an unwavering energy transition. *Journal of Cleaner Production*, 478.

Iacob (2022). “Și totuși, Orban Viktor a spus lucruri importante la Tușnad: Au de câștigat marile companii americane. Profitul Exxon a crescut de două ori în 2022, al companiei Chevron de patru ori, al ConocoPhillips ...” [And Yet, Viktor Orbán Said Important Things at Tușnad: The Big American Companies Are the Winners. Exxon’s Profit Doubled in 2022, Chevron’s Quadrupled, ConocoPhillips’ as Well ...]. <https://flux24.ro/si-totusi-orban-viktor-a-spus-lucruri-importante-la-tusnad-au-de-castigat-marile-companii-americane-profitul-exxon-a-crescut-de-doua-ori-in-2022-al-companiei-chevron-de-patru-ori-al-conconophilli/>

Ionașcu, (2024). “Studiu: 37 % dintre gospodăriile au dificultăți cu plata facturilor la electricitate. Majoritatea nu-și permit să dea mai mult pentru energia verde” [Study: 37 % of Households Struggle to Pay Their Electricity Bills. Most Cannot Afford to Pay More for Green Energy]. <https://www.libertatea.ro/stiri/studiu-37-dintre-gospodarii-au-dificultati-cu-plata-facturilor-la-electricitate-majoritatea-nu-si-permit-sa-dea-mai-mult-pentru-energia-verde-5020045>

Karadimitriou, A., von Krogh, T., Ruggiero, C., Biancalana, C., Bomba, M., & Lo, W. H. (2022). Investigative journalism and the watchdog role of news media. In *Success and Failure* (Vol. 101).

Krämer, B. (2017, October). Populist and non-populist media: Their paradoxical role in the development and diffusion of a right-wing ideology. In *Political Populism* (pp. 405–420). Nomos Verlagsgesellschaft mbH & Co. KG.

Lazăr, L., & Popa, L. (2024). Monarhia salvează energia: Doar 13 % din liniile de înaltă tensiune din România sunt noi, restul sunt proiectate de ingineri din perioada interbelică. <https://pressone.ro/monarhia-salveaza-energia-doar-13-din-liniile-de-inalta-tensiune-din-romania-sunt-noi-restul-sunt-proiectate-de-ingineri-din-perioada-interbelica>

Lockwood, M. (2018). Right-wing populism and the climate change agenda: Exploring the linkages. *Environmental Politics*, 27(4), 712–732. <https://doi.org/10.1080/09644016.2018.1458411>

Marcu, C. (2024). Fermierii europeni atacă: Fără Ucraina în UE și fără Green Deal. <https://www.activenews.ro/stiri/Fermierii-europeni-ataca.-Fara-Ucraina-in-UE-si-fara-Green-Deal-188894>

McCombs, M., & Shaw, D. L. (1972). The agenda-setting function of mass media. *Public Opinion Quarterly*, 36(2), 176–187. <https://doi.org/10.1086/267990>

Mihai, M., & Ungureanu, C. (2024). Far-right ecology and geopolitical resentment at Europe’s periphery: The case of Romania’s ‘conservative revolution’. *Geoforum*, 156, 104122. <https://doi.org/10.1016/j.geoforum.2024.104122>

Mudde, C. The Populist Zeitgeist. *Government and Opposition*. 2004; 39(4):541-563. doi:10.1111/j.1477-7053.2004.00135.x

Mudde, C., & Rovira Kaltwasser, C. (2017). *Populism: A very short introduction*. Oxford University Press.

Okonkwo, P., & Okonkwo, R. N. (2024). Social media activism in underrepresented communities: A case study of Indigenous narratives.

Onciu, A. (2023). Agenda globaliștilor. <https://gandeste.org/analize-si-opinii/adrian-onciu-agenda-globalistilor/129437/>

Puiulet, R., Loginova, E., & Shedrofsky, K. (2023). Cerealele negre din Ucraina. <https://www.riseproject.ro/investigations/investigatii/cerealele-negre-din-ucraina/>

Rögener, W., & Wormer, H. (2017). Defining criteria for good environmental journalism. *Public Understanding of Science*, 26(4), 418–433. <https://doi.org/10.1177/0963662515612276>

Sălcudean (2024), <https://revistatransilvania.ro/protestele-fermierilor-in-mass-media-mainstream-din-romania-teme-naratiuni-si-incadrari-predominante/?sfnsn=wa>

Stan, F. (2024). Marcel Ciolacu anunță cea mai mare investiție pentru tranziția energetică. https://www.romaniatv.net/marcel-ciolacu-anunta-cea-mai-mare-investitie-pentru-tranzitia-energetica-vin-trei-miliarde-de-euro-din-fonduri-europene_8230324.html

Șerban, A. (2022). Sfârșitul cărbunelui românesc îi revoltă pe localnicii din Gorj. <https://www.libertatea.ro/stiri/sfarsitul-carbunelui-romanesc-ii-revolta-pe-localnicii-din-gorj-care-nu-cred-in-tranzitia-verde-sunt-povesti-nemuritoare-4210633>

Valqueresma, et al., Batel, S., Afonso, A. I., Guerra, R., & Silva, L. (2024). The renewable energy transition and “the people”: Exploring the intersections of right-wing populism and the renewable energy transition in Portuguese media discourses. *Environmental Communication*, 18(7), 847–861. <https://doi.org/10.1080/17524032.2024.2326423>